

ползж на народа си въ настояща и въ вѣдѣщій Свѣтъ, а не да наскърбаваме вѣликодѣшнытъкъ нмъ сзрдца—сзсз измѣненіе на Собственніа нашъ ходъ: отъ Славенното Писаніе.

Ный отъ самосѣба си ниѣничко неможемъ да рѣчемъ; Защото ниѣю не смы.

Я вамъ е извѣстно дѣкто говорилъ Св. Апос. Петръ сѣдѣющето на подобныте си: „Заради това нѣма да сѣ свѣѣнѣж да вы наповнаемъ всакога за тѣзы работы, ако и да вы знаете, и да сты ѣтвѣржены въ настоящѣхъ истинныхъ.“(1)

Спорѣдъ това: Яко ный смы слѣжители Христовы, ако ный смы стрѣители на Божіите тайны, т. е. ако смы ный въ настоящее на Апостолско мѣсто—Апостолы; и, ако чрѣзъ Свѣтатъ нашъ вѣрж сѣ надѣваме за вѣдѣщите не ѣвѣхналы вѣнцы отъ Самаго Господа Ис. Христа въ славѣхъ Мъ, коѣто има да сѣ ѣви—както сѣ е обѣщавалъ на Апостолытъкъ и за насъ. Сзвѣсѣмъ, и неизмѣнно, необходимо е да сѣ сзобразымъ сѣ тѣхніа Апостолски Характеръ; да вы послѣдовамы и, като тѣхъ, да сѣстрадаемъ. Понеже спорѣдъ Божѣхъ Премѣдрость, кзкто трѣбвало разсадители, така трѣбвало и надзиратели въ разсадника на Колѣта Мъ и Той ѣстроилъ.

Апостолите сѣ страдалы и бодзрѣствѣвали въ вѣрѣмѣто, когато разсаждали Божіата Колѣ въ челоѣкѣските сзрдца; а и ный да сѣстрадаемъ и бодзрѣствѣваме сзгласно, като расте Колѣта Божіа въ тѣхъ; Защото за въздааніе то на трѣдѣхъ на-

---

[1] 2-о Петр. 1, 12.